

Reisverslag Stichting Cuba Adelante

Op 13 juni 2018 gingen we weer naar Schiphol met 6 koffers, waarin gekregen spullen uit Nederland, paraplu's, rolstoel, rollator en elektrische driewieler. We werden weggebracht door Piet Martens en zijn zoon.

De vlucht verliep voorspoedig. Bij de Cubaanse douane werden we beiden apart ondervraagd wat we zoal doen voor onze stichting en moesten betalen om de teveel aan meegebrachte paraplu's en driewieler in te voeren in Cuba.

Op vrijdag waren we bij de verjaardag van Rocio, dochter van contactpersoon Yamaisy, die 15 jaar werd. Dit wordt zo uitgebreid mogelijk gevierd in Cuba met stukje gebak, koekjes en drinken. Met dit feest wordt gevierd dat de meiden volwassen worden. Vrienden speelden op de gitaar en er werd samen gezongen. Erg gezellig om eens mee te maken.

Op zaterdag gingen we alvast inkopen doen voor een paar weeshuizen, namelijk 2 snelkookpannen, blender en een wand ventilator. Voor onze contactpersoon Carlos kochten we een boormachine zodat hij die klusjes voor de weeshuizen zelf voortaan kan uitvoeren.

We hebben ook een bezoek gebracht aan 2 families die erg arm zijn en ook in de buurt van Carlos wonen. We werden hartelijk ontvangen maar we schrokken van de leefomstandigheden waarin zij moesten leven. We zagen dat ze op bedden moesten slapen bestaande uit planken, een heel oud matras/schuimrubber of uit wat kleren. We besloten om nog wat extra bedden te bestellen om ze voortaan een goede nachtrust te geven. Ook zijn we daags daarna naar de winkel gegaan om een paar flessen olie, rijst, spaghetti en tomatenpuree, diepvrieskip, melk, koffie, shampoo, deodorant, zeep en wasmiddel voor iedere familie te kopen. De rolstoel is naar een mevrouw (80 jaar) gegaan in Carlo's buurt die al zeker 20 jaar niet meer kon lopen en merendeel van de tijd op haar bed doorbracht. Daar aangekomen zagen we dat zij, samen met haar jongere zuster en oudere broer, in net zo'n omstandigheden leefden als de andere 2 families die we bezocht hadden. Voor hen hebben we ook extra bedden besteld en extra dingen gehaald zoals hierboven omschreven. We hebben nu 11 bedden extra besteld en die ook nog zelf kunnen afleveren op het einde van onze vakantie. Er zijn 8 bedden naar de families gegaan en 3 bedden naar een weeshuis omdat ze daar extra kinderen in huis gekregen hadden.

Op maandag gingen we met de vrachtwagen de al gemaakte bedden voor het laatste weeshuis ophalen. We brachten ze direct door naar het weeshuis. Helaas stapte Carlos op de weg in een stuk glas en moest na het stelpen van het bloed in zijn voet naar het ziekenhuis om het na te laten kijken door een dokter. Gelukkig was het niet ernstig alleen pijnlijk.

We hadden ook een afspraak met Iván, medewerker van ICAP, waar we ieder jaar een gesprek mee hebben over wat we allemaal willen gaan doen en gedaan hebben. We hebben met elkaar besproken dat het gemakkelijker moet worden voor het meebrengen van de spullen en het kunnen doen van onze werkzaamheden in Cuba. Hiervoor hebben we een ander soort visa/document nodig. Iván neemt contact op met ICAP Havana om dit aan te vragen in samenwerking met de Cubaanse ambassade in Nederland waar wij zelf naar toe zullen gaan om hiernaar te vragen.

s Middags hadden we bij een weeshuis een klein feestje met taart, pizza en frisdrank. Dat was erg gezellig en er werd goed gegeten door iedereen. Ook hebben we de reparatie betaald van een al lang kapotte diepvriezer voor dit weeshuis zodat ze weer beter vooruit konden.

Op dinsdag hadden we hetzelfde soort feestje bij 2 andere weeshuizen, het was zo leuk om de kinderen zo te zien genieten. Ook is er in een weeshuis besproken wat het noodzakelijkste was om te herstellen. Ze gaven aan dat het keukenblok het hardste nodig was, daarna de wc van de kinderen. Voor de wc hadden ze al een tijdje tegels liggen die

hiervoor aangeschaft waren. Maar hier stopte het, aangegeven werd dat er geen cement en zand ed. voorradig was om dit te herstellen. We gaan bekijken wat het gaat kosten om eerst het keukenblok te gaan vervangen.

Hierbij was ook een medewerkster, Alina Gómés, aanwezig van Educatie, die aangaf om

mailcontact te houden om alles in goede banen te leiden.

Bij het weeshuis met gehandicapte kinderen, waar we ook een ziekenkamer en aansluitend een wasruimte gerealiseerd hebben begin van dit jaar, vroegen ze of we eventueel ook het gebouwtje van de directrice wat groter konden maken. Dit is tevens ook de ruimte voor educatie van de kinderen in combinatie met de computer. Hierin is eigenlijk geen plaats voor drie personen, een computer en een tafel. Door een muur twee meter naar buiten te verplaatsen kan dit relatief eenvoudig worden aangepast. We gaan bekijken wat dit gaat kosten.

Op woensdag hebben we opdracht gegeven om in een badkamer die een lekkage had, (waarschijnlijk een kapotte waterleiding), te repareren. Hiervoor moest helaas in de tegels worden geslepen en uitgekapt om dit te kunnen maken. Het bleek dat een koppeling gebarsten was. Ook de wastafel moest beter ondersteund worden en hiervoor wordt een wastafelpoot gekocht zodat de wastafel niet meer kan zakken, de kleinste kinderen hingen er vaak aan.

's Middags gingen we met een jongen uit een weeshuis winkelen. Hij studeert voor dokter en had geen goede kleren om naar school te gaan. Dus werden er voor hem schoenen en wat kleren gekocht. Eigenlijk heeft hij ook een laptop nodig, als iemand een goede 2de hands laptop heeft nemen we dit graag de volgende keer voor hem mee.

Donderdags hebben we nog een blender en een strijkijzer gekocht en afgeleverd voor een weeshuis, die ze daar zo hard nodig hadden. Daarna was het stichtingswerk gedaan voor de stad Holguin.

We zijn **vrijdag en zaterdag** met Cubaanse vrienden naar Santiago de Cuba geweest, een mooie oude stad maar waar de temperatuur nog heter was als de rest in Cuba. Daarna zijn we ook weer naar Banes afgereisd om daar met Cubaanse vrienden weer gezellig bij elkaar te zijn.

In Banes hebben we een bloeddrukmeter en Omega-3 capsules aan een man gegeven die problemen met zijn hart heeft. In Cuba is een bloeddrukmeter niet te koop en Omega-3 capsules niet betaalbaar. Hij drukte ons op het hart, iedereen in Nederland te bedanken omdat we dit voor hem hebben meegebracht.

In Banes hebben we ook gesproken met Jordan, de man die een nieuwe beenprothese heeft gekregen begin van dit jaar. Hij was ontzettend blij met zijn prothese, hij kon zich weer beter voortbewegen. Deze beenprothese bestaat uit een metalen mechanisme, omringd met schuimrubber en kous en een degelijke “voet” eraan. Dit wordt ieder half jaar vervangen omdat het schuimrubber veel te lijden heeft door de bewegende delen. Jordan gaf aan dat zijn fiets kapot was en niet meer kon gebruiken voor het ophalen van blikjes die hij vervolgens inlevert om geld te verdienen. We hebben gevraagd of we zijn fiets konden zien om te bekijken of dit te repareren is. De volgende dag kwam hij met zijn fiets. De as van het wiel was gebroken en de banden waren zodanig versleten dat er nieuwe op moesten. We hebben een andere as voor hem kunnen kopen bij de fietsenmaker, waar echter nog wel andere lagers ingezet moesten worden. De lagers waren iets te groot en er moest wat uit de as gevijld worden zodat de lagers er toch in pasten. Dit moest met de hand afgevijld worden en duurde zeker een uur maar toen was het toch klaar. De rest van het karwei wordt door een Cubaanse vriend van ons geklaard en als het goed is, is de fiets weer bruikbaar na de reparatie van de as en het vervangen van de oude versleten banden.

Op maandag, zijn we naar het hotel Brisas in Guardalavaca gegaan om even te ontspannen. Net aangekomen bij het hotel kregen we de uitnodiging om te komen praten bij Immigratie. We hebben een fijn gesprek gehad met hen en kregen het advies om een ander visa/document te hebben bij het uitvoeren van ons stichtingswerk. We hebben aangegeven hiermee bezig te zijn met ICAP medewerker Iván. Zij zeiden heel blij te zijn met onze hulp van de stichting voor de kinderen van de weeshuizen en de Cubaanse mensen.

Op woensdag zijn we naar Holguin teruggegaan om de extra bedden bij het weeshuis en de 3 families af te leveren. Een aantal bedden waren al afgeleverd bij Carlos huis maar 2 moesten er nog gehaald worden. Aangezien er geen vrachtwagen geregeld kon worden hebben ze deze met een koetsje opgehaald. Eén in de koets en de ander boven op de huif van de koets. Daar maken ze geen probleem van. De families waren ontzettend blij dat zij de bedden kregen. Alle families bedankten ons hartelijk voor wat de stichting, en dus alle donateurs, voor ze gedaan had.

De woorden van de man, Tata (72 jaar), waren tegen Carlos: “er is nog nooit iemand geweest die mij iets gegeven heeft en nu krijg ik zomaar een bed, eten ed. Ik ben zo ontzettend dankbaar dat zij dit geregeld hebben voor mij.” De morgen dat het bed kwam, had Tata zelf zijn oude bed afgebroken en de slaapkamer schoongemaakt. Triomfantelijk ging hij op zijn nieuwe bed zitten en kon zijn geluk niet op. We zijn hem een paar keren tegengekomen en iedere keer kregen we een dikke knuffel en de woorden dat hij zo blij was.

We hebben alle mensen in Cuba uitgelegd dat, wat wij als stichting kunnen doen, alléén maar kunnen doen met de hulp van iedereen in Nederland die ons geld geeft en vrijwillig meehelpt met onze activiteiten om geld in te zamelen. Iedereen die we deze vakantie geholpen hebben in Cuba, hebben ons dan ook gevraagd om ook jullie heel hartelijk te bedanken.

Op donderdag waren de twee weken al weer om en werd het tijd om terug naar huis te gaan. Bij de douane werden we weer apart geroepen voor een aantal vragen over onze stichting en ze gaven nogmaals aan dat we ander soort visa nodig hadden. We hebben daar aangegeven dit de volgende keer aan te voldoen.